

TESTAMENT DEL CARNAVAL DE ROSES 2013

Molt bona nit a tothom!!
des del més gran al més menut!!
Al nostre Carnaval de Roses
tothom hi és benvingut.
De part del rei Carnestoltes
que un cop li han cantat les absoltes
està fet cendra i "kaput".

Any rere any com enguany
l'han cremat davant la platja,
enmig d'una gran expectació,
i el pobre ninot com sempre
ple d'alcohol dintre el ventre,
no ha dit ni un sol mot.

A vosaltres, a tots els presents,
no us demano cap minut de silenci,
doncs el pobre rei Carnestoltes,
de bon tros no s'ho mereix:
Ja que és força poca-solta,
només fa que emborratxar-se
i no pensa en els demés.

S'ha anat al altre barri,
allí on s'està molt calent,
tothom porta poca roba,
hi ha nenes molts boniques
de riure fàcil i artistes,
i l'anomenen "el infern".
Allí plegats amb Pere Botero,
que també la marxa li va,
mentre fan la botifarra
envoltats d'un fogós ambient,
critiquen amb tota la barra,
enmig de molta gatzara
sobre el nostre testament.

- Que si els antics testaments
abans eren molt més divertits,
quan es feien a la Sala,
i el poble era molt més petit.

Mes densa aquells anys gloriosos,

tan llunyans com ufanosos,
ha plogut i ha bufat molt,
i ara res ja no és igual.

Ens cal saber-lo renovar
el nostre antic testament,
a les noves tendències,
que la societat imposa
i aportar noves experiències
de nostre moment més recent.

Per tal que el Carnaval de Roses,
i el seu tradicional testament
agafats de la mà un i l'altre,
sigui ara i per sempre present.

Per aquells que no ho sàpiguen,
jo els hi voldria recordar
que els carnivals en altres temps
a Roses eren molt diferents,
i us en voldria un xic parlar.
De quan es feien a la Sala,
de la Societat Unió Fraternal.
Foren uns carnivals inoblidables
amb uns animadors entranyables,
dignes reis del Carnaval.

Els testaments en aquells temps
era el plat fort de la disbauxa,
i tothom se l'esperava
amb una gran expectació.
Es basaven aquells testaments
amb el moviment del jovent,
les relacions entre parelles,
que començaven o es desfeien,
molt safareig i xafarderies,
i allò del: "dir de la gent".

Ara, en el nostre temps,
tot això ja s'ha acabat,
i el jovent acampa com vol
amb total i plena llibertat,
i se'n refot del que diran.
Però el que és més important,
és que el nostre testament,

Ajuntament de Roses
Festes i Carnaval

es renovi i continui,
i cal trobar nous arguments
per tal que sigui vigent
i la tradició es mantingui.

Car pel poble de Roses,
un Carnaval sense testament,
seria com una boca sense dents,
o una festa sense alegria
i el rei Carnestoltes perdria,
una part molt important,
del seu final omnipresent.

I aprofitant l'avinentesa
de tots els aquí presents,
voldria per un moment recordar
a una persona molt important
dels Carnavals d'aquells temps.

El meu record i agraïment,
és per en Jordi Magester
de la família Campaner,
que recentment ens va deixar.

Jo, el rei Carnestoltes
el voldria ara i aquí recordar,
i donar-li moltes gràcies
per tots aquells anys de disbauxa
dels Carnavals de la Sala
que junt amb altres comparses
a molta gent d'aquella època
ens van fer tant disfrutar.

Aquella parodia inoblidable
del seu aterratge amb "l'Sputnik"
amb un gran plomall com abric,
damunt del escenari de la Sala
el Carnaval de l'any 1961.
Va ser d'allò més divertit,
que de tant encert i tanta gràcia,
no va deixar indiferent a ningú.

Gràcies Jordi, per tots aquells moments,
plens de alegria i de sana disbauxa
que mercès al vostre humor i gràcia

Plaça de Catalunya, 8
17480 Roses
Tel. 972 25 24 00
informacio@roses.cat
www.roses.cat

ens vareu fer riure molt temps.

Aquest any han succeït tantes coses,
en el nostre poble de Roses
i també arreu de tot l'estat,
que caldria molta estona
per desclovellar una a una
totes les que caldria exposar.

El cas és que si l'any passat,
ja estàvem força fotuts,
enguany amb les retallades,
que ens claven con espases
encara ho tenim més cru.

I és que aquests nostres polítics
siguin de dretes o de esquerres
o bé del centre o els extrems,
sembla que ho facin exprés
per fer que cada dia que passa
hi hagi més mala baba,
i més cabrejada estigui la gent.
La corrupció està a l'ordre del dia,
i els polítics, els primers,
sembla que facin carreres
per veure qui s'embutxaca més diners.

Mentrestant el poble plora,
ja no pot aguantar més,
doncs cada cop hi ha més famílies
que no arriben a la fi del mes.

Els bancs s'han menjat les caixes,
i ara es volen menjar la gent.
Tan se val si la gent es queixa,
els bancs el que volen es cobrar,
i tot aquell que no compleixi,
en pagar les seves hipoteques
val més que tingui a punt les maletes
per quan el vagin a desdonar.

Menys mal que segons diuen
quan siguem independents,
(cosa que està molt pendent)
ja mai més res no serà igual.

Pujarà la nostra autoestima,
i tot plegat serà molt millor,
baixarà el preu de la benzina.
i tot serà de color de rosa.
¿O potser d'un altre color?

Ens diuen que serà com viure
en el país de les meravelles,
sense les odioses retallades,
ni cenyides de cinturó.
Hi haurà feina per tothom,
desapareixerà el maleït atur
i tothom tindrà un bon racó.

Tot això sembla un bell somni,
que els que som aquí potser veurem,
però per si de cas la cosa falla,
paciència que ja hi tornarem.

A Roses però, tot va molt bé,
mentre el turisme no ens manqui
durant els mesos d'estiu.
Perquè a la resta de l'any,
és més ensopit que una pedra,
i està més mort que viu.

El poble de Roses fa pena
i sembla que aquest problema,
no el podrem arreglar mai.
I malgrat les promocions
que es fan a l'estat i l'estranger,
els resultats són els que són,
i és que dona la impressió
que sempre estem allà mateix.
És la cua que es mossega el peix!
¿Oh potser ho dic al revés?

Poc a poc els temporals
la platja nova s'han cruspit,
diuen que s'estan fen estudis,
per aquest greu problema
sigui d'un cop reeixit.
Mentrestant la imatge que dona,
és de veritat molt llastimosa,
car una platja sense sorra

deixa molt que desitjar.

Pot ser sí tenia en Pillo raó,
allò de llençar diners al mar!,
però el cas és que a l'estiu,
quan arriben els turistes,
el tros de platja que manca,
es troba molt a faltar.

Si per Carnaval tot s'hi val,
com des de sempre s'ha dit,
jo el rei Carnestoltes,
voldria exclamar amb un fort crit ,
i també senyalar també amb el dit,
a tots aquells que a les passades
de mamar se'n fat un tip.

Està bé divertir-se i fer el mussol,
el que no pot ser que grans i mainades
vagin amb les carrosses carregades
fins d'alt de tot d'alcohol.

Prou de comes etílics!!
Prou de beure pels descosits!!
aquí tothom empina el colze
tant els grans com els petits.
Aquest és un problema cabdal,
d'una vital importància
i si no s'hi posa remei
pot carregar-se el Carnaval.

La casa de cala Anita,
assumpte candent i debatut,
roman tancada a cal i canto,
i allí està criant barba
doncs és un tema molt pelut

Sembla que per fi,
la veu del poble ha decidit.
I mitjançant una consulta,
resulta que la façana de cala Anita
continuarà tal i com està escrit.
Ja que per culpa de la crisi
no es poden gastar més diners.
Però un ocellet m'ha dit,
que veure la singular façana

tot ella il·luminada de nit,
és d'una bellesa especial.

Si potser de nits ens la il·luminessin,
encara que fos de tant en tant,
la nostra opinió canviaria,
i la façana de cala Anita
ja mai més la veuríem igual.

A veure si és veritat,
que un bon dia no llunyà,
aquest singular edifici
amb tants forats i orificis
el podem veure il·luminat!!

Densa que s'han fet zones blaves,
al llarg del front de mar,
hi ha més llocs per aparcar,
però en el ple de l'estiu
quan arriben els turistes,
tampoc de places no ni ha.

Any rere any ens prometen
que es faran nous aparcaments.

Que si a la plaça Catalunya,
davant la platja al front de mar,
a la placa Frederic Rahola,
o en algun altre escampat.

Amb el que costa que la gent vingui,
a visitar el nostre poble
per a comprar o estiuajar.

En quan arriben les vacances,
molts cotxes fan mitja volta
per no tenir on aparcar.

¿Es faran els aparcaments,
soterrats davant de mar?

¿O es faran més zones blaves
per més diners així recaptar?

Aquesta és sens dubte,
la pregunta del milió.

El cas és que a l'estiu,
i bona part de l'any actiu
per poder aparcar el cotxe
sense gastar-se un caleró,
per més voltes que li donis,

mai no es troba ni un racó.

Quina sorpresa varem tenir
quan en un programa de TV3
uns senyors ben equipats,
i molt amics de fer forats,
de cop i volta ens van dir
que segons les investigacions
de les seves excavacions
dintre de la Ciutadella,
els nostres orígens no eren rhodis,
si no que eren de Marsella.

Mes els nostres fundadors,
continuen essent els grecs
i malgrat tot el que es digui,
així ho afirmen antics documents.
Que realment foren els rhodis
els nostres ancestres fundadors.
I respectant tota opinió,
afirmar el contrari només aporta,
molta foscor a la nostra història
i molts dubtes i confusió.

La carretera nacional dos,
és aquella carretera,
que comença a la frontera,
travessa La Jonquera,
i va sempre plena de camions.
Degut a la seva estretor
d'un carril per cada banda,
i amb un trànsit que espanta,
és la carretera de la por.
Viatjar per ella és una aventura,
de tant perill és insegura
car és una vella infraestructura,
tercermundista i obsoleta,
a penes vorals i via estreta
que una vegada per totes,
cal urgentment renovar.

Si aquesta mateixa carretera,
no es trobés a Catalunya,
i fora en un altre lloc de l'estat,
ja faria molt de temps,

que seria una autopista,
de quatre vials i gratuïta
per poder-hi transitar.

Es beneficiaria el turisme,
i també la nostra gent.
Fent que la Costa Brava,
tingués una segura entrada
i no com el que passa ara,
que hi ha molts mortals accidents.
És una carretera oblidada,
malgrat ser de les més transitades
de totes les carreteres de l'estat.

És de jutjat de guàrdia,
el que aquí està passant,
i després diuen amb tota la barra,
aquells que en són responsables,
mentre ens fan la botifarra
que no hi ha cap raó ni motiu,
per fer un greuge comparatiu.

¿Quants més morts caldrà sumar,
fins que la carretera de la vergonya,
se la agafin en serio, no de conya,
i es poguï amb seguretat transitar?

Ara que finalment s'ha inaugurat,
el tren d'alta velocitat,
i té la seva aturada
a l'estació de Vilafant.
Pels francesos venir a casa nostra,
serà d'una gran facilitat.
Ara és el gran moment, senyors,
per a tots aquells àvids inversors!!
Ara és la gran oportunitat!!
Per invertir el seu capital,
en la nostra zona industrial.

Cal muntar-hi uns quants bordells,
pel gaudir dels joves i dels vells
que són en els moments actuals
unes importants industries cabdal.
Aprofitant que la constitució,
no prohibeix la prostitució,

uns quants macro puti-clubs gegants,
com els que hi ha a La Jonquera,
a més de tota la oferta
que hi ha a peu de carretera,
per dinamitzar la economia local,
ens vindrien de primera.

Diuen que dintre d'aquests locals,
és com estar en el "Paradís"
i que els nostres veïns francesos
aprofitant aquest tren tan ràpid
per gaudir d'una bona estona
vindran fins i tot des de París.

Doncs la clientela que va allí,
i sembla ser que hi van en tromba,
per fer un trago o plantar un pi,
tant els de fora com de dins,
estan d'allò més divertits
i tot sovint s'ho passen "BOMBA"

Ara resulta que a l'escola,
la nostra llengua catalana,
ens la volen espanyolitzar,
i el cap de turc de torn,
el nou portaveu actual
de l'estat central del dret,
que és un tal ministre Wert,
sembla que el cel se li ha obert,
i està del tot decidit
que el Català quedi reduït
a una llengua residual.

Que poc que ens coneixen,
aquells que ens volen enredar!!
Ja prou mal li van fer,
durant els anys de dictadura
al nostre idioma català!!
Mes el jovent dels nostres dies,
i la gent de la nostra terra,
de tota mena i condició,
el defensarem ara i sempre,
embolcallats amb la senyera
i amb la força de la raó!!

Que el vostre monarca,
se'n va anar de cacera
cap a l'Àfrica central
per caçar grans elefants,
amb la escopeta nacional.
Va ser un fet molt sonat,
com aquells que ni han pocs,
que hagués passat sense fressa
si no fos que la naturalesa,
li va descobrir els seus tripijocs.

Jo, el rei Carnestoltes
que igualment sóc un monarca
i també m'agrada la disbauxa,
però no mato elefants.
Li vull regalar al vostre rei
una xarxa ben rodona
amb la forma de salabret
per anar caçar la papallona,
als jardins de la Zarzuela,
perquè estigui ben divertidet.

És un esport de molt poc risc,
però si per atzar s'entrebanca,
el vostre senyor monarca,
cosa que podria succeir.
Estaria molt més a prop
dels seus súbdits i sa pàtria,
i seria més curta la distància
que de Botswana a Madrid.

Si a Paris hi la torre Eiffel,
a Londres tenen el "Big Ben"
i Nova York és molt famosa
la seva estàtua de la Llibertat
com a símbol de identitat.

A Roses per no ser menys,
sembla que aviat també tindrem
una innovadora atracció,
que ens donarà notorietat.

Es tracte d'un brollador,
just enfront de la bocana
de la Riera dels Ginjolars

en la punta d'un espigó.

Que no és res més que un sortidor,
de gran potència i vertical
perquè tot el personal
que ens visita al llarg de l'any,
sigui hivern o sigui estiu.
tingui un nou atractiu
per fer-li una foto original.

Ara només cal trobar-l'hi un nom
que sigui autèntic i adient,
encertat i ocurrent
i també fàcil de recordar.

Per aquesta nova atracció,
jo, el rei Carnestoltes,
i de vostès un servidor,
després de donar-hi unes voltes,
i tot fent us de la raó.
Tot simplement li posaria
a aquest giny de fantasia
com a nom: "EL PIXADOR".

Tothom sap que a l'estiu,
el nostre passeig marítim
es converteix en un gran aparador.
que sembla no tenir aturador.
Els venedors ambulants,
els top manta diambulants
allí acampen com volen
ocupant el lloc a discreció.

Per donar-hi solució
a aquest tan greu problema,
algú de l'ajuntament
va tenir una brillant idea;
Instal·lar-hi unes casetes,
uniformes i del tot legals,
per fer fora al personal
que estira la manta per terra.
Tres o quatre dies van durar,
aquestes petites barraquetes,
doncs si abans eren nombrosos
aquests il·legals venedors,

amb la instal·lació de les casetes
es van multiplicar mínim per dos

A grans mals, grans remeis,
sempre que es facin les coses com cal,
però a voltes hi ha remeis,
que són pitjors que els propis mals.
És que quan les lleis són massa toves,
et trobes amb el que et trobes,
i després no hi ha manera
de poder tornar enrere.
És aquest un greu problema,
que requereix d'altres instàncies,
i si no s'hi posa mà aviat,
fent prevaler la autoritat,
tot els comerciants locals,
en patiran fort les circumstàncies.

El dia 7 del mes de juliol,
que era un dissabte qualsevol
del darrer passat estiu,
a la plaça Catalunya,
enlloc de escoltar-s'hi sardanes,
no es va sentir ni piu.

En Carnestoltes m'ha dit,
que la cobla de torn,
pels seus mitjans de transport
no varen trobar aparcament.
I al cap d'una llarga estona,
quan van aconseguir aparcar,
allí hi va anar la policia,
que sense pietat i exigent
una multa els va clavar.
Pobre cobla i pobre gent!!
emprenyats com una abella,
els musics varen marxar,
sense tocar ni una sola nota
i sense ganes de tornar.

Jo, el rei Carnestoltes,
en aquest meu testament,
a les cobles sardanistes
que vinguin a Roses a tocar,
un aparcament per cada cotxe

els vull a tots regalar.
Per quan arribi la temporada,
cada dissabte d'estiu,
no manqui mai la sardana,
i que ressoni fort la tenora,
d'aquesta dansa tan bella
que ens ofereix un aire festiu.

Durant la Festa Major,
degut a la Fira sorollosa
i les barraques del Carnaval,
han estat moltes les queixes
que els veïns han exposat.

La cosa és que la festa dura
fins altes hores de les nits,
i molts dels soferts turistes,
també veïns d'aquell entorn,
de tantes hores del "no dorm",
ja n'estan ben farts i ben tips.

Des del nostre municipi,
ens diuen que cal buscar
un altre lloc més adient,
perquè la Fira i la barraca
puguin fer la seva tasca,
sense molestar altra gent.
Jo, el rei Carnestoltes,
que sóc de la gresca el campió,
i vull divertiment per tothom,
hi he trobat la solució
a aquest tan greu problema,
i acabar així amb aquest dilema,
que causa de tanta preocupació:
-Regalo a l'ajuntament,
perquè reparteixi a aquesta gent
deu tones de taps de cera,
per les delicades orelles
de totes les persones aquelles
que la fira i les barraques
de nits no els deixen dormir.

Així l'endemà quan surti el sol,
que quan surt, surt per tothom,
ningú en tingui cap queixa,

Ajuntament de Roses
Festes i Carnaval

del brogit i de la festa
que ens alegra la existència
cada any per la Festa Major.

La passada del divendres
de la nit del Carnaval,
antany era la més maca,
la més lluïda i animada,
la més acolorida i esperada,
i per contemplar-la no quedava
gairebé ni un trist pam.

Ha passat últimament,
a perdre molt lluïment
per manca de la presència,
de molta d'aquella gent
que per més comoditat
al seu sofà espaterrats,
se la miren des de casa seva,
escarxofats i a tot color,
badocs davant del televisor.

Malament per aquí anem!!!
si la cosa continua així!!!
Cal tothom al carrer sortir,
tal i com es feia antany,
i animar a les colles desfilant
que amb gran il·lusió i tenacitat
tant de temps hi han treballat.

Caldria que la nostra TV Roses,
enlloc de donar la passada en directe
ho fessin un altre dia en diferit,
i així el divendres a la nit,
la passada més lluïda,
més esperada i acolorida,
recobriria la seva bellesa,
i seria per tothom més divertit.

Esperant que els meus consells
siguin un per un ben escoltats
i que les meves últimes voluntats
es compleixin fil per randa
tal i com està manat.
Jo, el gran rei Carnestoltes,

Plaça de Catalunya, 8
17480 Roses
Tel. 972 25 24 00
informacio@roses.cat
www.roses.cat

Ajuntament de Roses
Festes i Carnaval

us vull finalment desitjar
un molt bon fi de festa,
doncs amb aquest acte final,
per molt greu que a tots ens sàpiga,
dono per acomiadat el Carnaval!!

Vull donar a tothom les gràcies.
que donen vida al Carnaval,
aquest Carnaval de Roses
que alegra tant de personal;
a les colles, les comparses,
la organització i col·laboradors,
als dissenyadors i cosidores,
i a la policia municipal.
A tots els currants i ajudants,
gent de totes les edats
que cada any amb il·lusió renovada
fan que cada passada
sigui tan alegre i trepidant
I a vostès que ara m'escolten,
també els hi vull agrair,
per la seva gran paciència
i la seva fidel presència
de estar tots plegats aquí.

I ara tothom a ballar,
que la gresca continua!
i a fer moure l'esquelet
ja que dintre d'un ratet
s'ha haurà acabat la bacanal.
I aquell que no s'hagi divertit,
li caldrà esperar tot un any més
fins el proper Carnaval,

Tot recordant aquella dita
que de vegades és diu,
i no fou mai escrita;
que tan si vols com si no vols,
"qui ni hagut, ni hagut".
Això ho deia un vell rosinc,
que ja fa temps està fet pols,
i per si no sabeu qui era,
li deien en "ROBACOLS"

Bona nit a tothom,

Plaça de Catalunya, 8
17480 Roses
Tel. 972 25 24 00
informacio@roses.cat
www.roses.cat

Ajuntament de Roses
Festes i Carnaval

i bon vent i barca nova
per capejar el temporal
que durant la resta de l'any,
a tots els rosincs ens espera,
fins el proper Carnaval.

Moltes gràcies

Fl.
Josep Maria Pastor

Plaça de Catalunya, 8
17480 Roses
Tel. 972 25 24 00
informacio@roses.cat
www.roses.cat